

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Велико Търново, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на четвърти април през
две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА

Членове: КРАСЕН ГЕОРГИЕВ
КАЛОЯН В. ГЕРГОВ

при участието на секретаря Атанаска Ст. Иванова
в присъствието на прокурора Р. Ирм. Х.
като разгледа докладваното от КРАСЕН ГЕОРГИЕВ Наказателно дело за
възобновяване № 20224000600038 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взема предвид следното:

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК, образувано по
искане на осъдените Я. С. А. и Н. Й. С., чрез изрично упълномощения от тях
за това производство защитник адв. И.Д. от АК-Русе и по искане на осъдения
Н. Й. С., чрез изрично упълномощения му за това производство защитник
адв.М.В. от АК-Велико Търново, за възобновяване на ВНОХД №
308/2021год. по описа на Окръжен съд- гр.Русе /НОХД№ 413/2020год. по
описа на Районен съд- гр.Русе/, на основание чл.420 ал.2 вр. с чл.422 ал.1 т.5
от НПК.

От съдържанието на искането на осъдените Я. С. А. и Н. Й. С. за
възобновяване на делото, подадено чрез изрично упълномощения от тях за
това производство защитник адв. И.Д. от АК-Русе се установява, че в този
процесуален документ са инкорпорирани две отделни искания за искания за
възобновяване на делото от две осъдени лица.

Осъдената Я. С. А., чрез изрично упълномощения от нея за това производство защитник адв.И.Д., е направила искане за възобновяване на делото основание чл.420 ал.2 от НПК, като се твърди, че е налице основание за възобновяване по чл.422 ал.1 т.5 от НПК, във връзка с допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1, т.2 от НПК.

По отношение на осъдената Я. С. А. се излагат съображения, че при постановяване на присъдата на първоинстанционния съд са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по чл.13 ал.1, чл.14 и чл.305 ал.3 от НПК, както и че с осъждането на А. за виновна за престъпление по чл.134 ал.4 вр. с ал.1 т.2 от НК съдът е постановил необоснован съдебен акт и е стигнал до незаконосъобразни правни изводи относно съставомерността на деянието.

Излагат се съображения и за липса на мотиви на решението на въззивния съд, заради липсата на отговор на въззивния съд на поставените от защитата въпроси във въззивната жалба.

Иска се Великотърновският апелативен съд да възобнови наказателното дело, като отмени присъдата и въззивното решение и върне делото за ново разглеждане на Окръжен съд-Русе от друг съдебен състав.

Преди даване ход на делото е постъпило допълнение към искането за възобновяване от Я. С. А., чрез защитника ѝ адв.И.Д., в което се твърди, че е допуснато и друго съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на А., изразяващо се в обстоятелството, че въпреки изричните разпоредби на чл.78а от НК, процеса по отношение на нея се е развил по общите правила, а не по тези на глава 28 от НПК, при която хипотеза не би се допуснало участието на частен обвинител и граждански ищец, което утежнява положението ѝ в процеса и съществено нарушава правото ѝ на защита.

Осъденият Н. Й. С., чрез изрично упълномощения от него за това производство защитник адв.И.Д., е направил искане за възобновяване на делото основание чл.420 ал.2 от НПК, като се твърди, че е налице основание за възобновяване по чл.422 ал.1 т.5 от НПК, във връзка с допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1, т.2 и т.3 от НПК.

По отношение на осъдения Н. Й. С. се излагат съображения, че при постановяване на присъдата на първоинстанционния съд е допуснато

нарушение на закона във връзка с осъждането му за престъпление по чл.294 ал.1 от НК, тъй като това престъпление е вторично, а на А. не може да се вмени извършването на престъплението по чл.134 от НК /първичното/, поради което С. следва да бъде оправдан по обвинението за престъпление по чл.294 ал.1 от НК. По отношение на осъждането на С. за това престъпление се излагат и съображения, че ако се приеме, че е извършено от него, то определеното му наказание не е съобразено с разпоредбата на чл.294 ал.1 от НК, а именно то да не бъде по-тежко от това на А., в който смисъл наказанието се явява явно несправедливо.

Във връзка с осъждането на С. за престъпление по чл.311 от НК, се излагат съображения, че е допуснато нарушение на закона, тъй като в конкретния случай липсва каквато и да е обществена опасност на деянието и същото е несъставомерно.

Излагат се съображения и за липса на мотиви на решението на въззивния съд, заради липсата на адекватно становище на въззивния съд по изложените съображения за несъставомерност на престъплението по чл.311 от НК, развити пред въззивната инстанция.

Иска се Великотърновският апелативен съд да възобнови наказателното дело, като отмени присъдата и въззивното решение и върне делото за ново разглеждане на Окръжен съд-Русе от друг съдебен състав.

След подаване на искането за възобновяване на делото от осъдения Н. Й. С., чрез изрично упълномощения от него за това производство адв.И.Д. от АК-Русе, осъденият Н. Й. С. е оттеглил пълномощията на адв.И.Д., но направеното искане за възобновяване на делото от осъдения С., чрез адв.Д., не е оттеглено.

Осъденият Н. Й. С., чрез изрично упълномощения от него за това производство защитник адв.М.В. от АК-Велико Търново, е направил искане за възобновяване на делото основание чл.420 ал.2 от НПК, като се твърди, че е налице основание за възобновяване по чл.422 ал.1 т.5 от НПК, във връзка с допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1 и т.2 от НПК.

Навежда се оплакване, че с осъждането на Н.С. за престъпления по чл.294 ал.1 от НК и по чл.311 ал.1 от НК е допуснато нарушение на закона. В подкрепа на това оплакване се излагат съображения, че според показанията на св.д-р В.Ф., приел пострадалия Р. Д. на 15.09.2016год., в травматологичния

кабинет на „спешното приемно отделение“, където бил дежурен, Д. не е направил изявление, че се касае до трудова злополука, не е посочил как е настъпило счупването, не е записан в специалната тетрадка на отделението, поради което не е уведомена полицията и няма издаден болничен, а само амбулаторен лист, т.е. до 10.10.2016год., когато Д. е депозирал жалба до РП-Русе, Д. не е направил изявление, че е пострадал при трудова злополука. Излагат се съображения, че до 23.01.2017год., когато е образувано досъдебното производство, е правена проверка дали има данни за извършено престъпление от общ характер и дори прокуратурата не е разполагала с такива данни, с оглед което да се обвинява С., че към 15-17.09.2016год. е знаел, че има такова извършено престъпление по чл.134 ал.1 т.2 от НК от Я.А. и че е спомогнал същата да избегне наказателно преследване, е необосновано и неоснователно.

Излага се, че според доказателствата по делото се установява, че пострадалият Р. Д. е имал сключен трудов договор от 08.09.2016год., депозирал е предложение за прекратяване на трудовия договор по чл.325 ал.1 от КТ, считано от 14.09.2016год. и на 14.09.2016год. е издадена заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие, като от 15.09.2016год. е започнал да тече 7-дневния срок за уведомяване на НАП съгласно чл.62 ал.5 от КТ и НАП е уведомена с уведомление от 17.09.2016год. от св.Вълева, която ползвала електронния подпис на осъдения Н.С..

Излага се, че издаденото уведомление от 17.09.2016год. е вторичен документ, създаден по силата на чл.62 ал.5 от КТ и в него няма как да са удостоверени неверни обстоятелства, тъй като възпроизвежда съдържанието на издадената на 14.09.2016год. заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, която е диспозитивен документ. Излага се, че този документ не е послужил никъде и е приложен само към трудовото досие на Д. за сведение. Твърди се, че деянието по чл.311 ал.1 от НК е несъставомерно и от друга страна, която е свързана с липсата на длъжностно качество на осъдения по смисъла на чл.93 т.1 б. „б“ от НК.

Излага се, че обвинителния акт представлява една компилация от факти, въз основа на които са направени неверни правни изводи. Посочва се, че за да има извършено престъпление по чл.134 ал.1 т.2 от НК е без значение

дали пострадалият се намира в трудово правоотношение със субекта на престъплението, а е определящо, че пострадалият е допуснат до работа и след изтичането на срока на трудовия договор, респективно и след прекратяване на трудовото правоотношение. Излага се, че при това положение твърденията на пострадалия, съдържащи се в показанията му, че са му обещали да му платят определени парични суми, но не ги платили, насочват към изнудване от негова страна към бившия му работодател и представяне на обслужваща го теза с цел получаване на обезщетение.

Възражава се, че тази дейност, свързана с прекратяване на трудовото правоотношение е криминализирана от страна на прокурора абсолютно неоснователно и въведена като престъпление по чл.294 ал.1 от НК, целящо осуетяване на наказателната отговорност на Я.А.. Твърди се, че дори и при обстоятелствата, твърдени в обвинителния акт- ефектът „осуетяване на наказателното преследване срещу Я.А.“ не може да се постигне. С оглед на горните доводи, осъденият С. и защитникът му адв.В. считат, че С. е осъден за деяние, което не осъществява обективните и субективни признаци на престъпния състав, визиран в чл.294 ал.1 от НК, в която насока считат, че е нарушен закона и конкретно, че Н.С. е осъществил престъпните състави на чл.294 ал.1 и чл.311 ал.1 от НК.

Навежда се оплакване за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правото на защита на осъдения С., се излагат съображения, като се излагат съображения, че въззивната инстанция не е изпълнила задълженията си за цялостна проверка на присъдата по смисъла на чл.314 от НПК, при спазване на основните принципи, закрепени в чл.13, чл.14 ал.1 и чл.107 ал.3 и ал.5 от НПК, в нарушение на чл.339 ал.2 от НПК. Твърди се, че липсват каквито и да било мотиви защо въззивният съд не приема доводите, изложени във въззивната жалба и тези в подаденото от осъдения писмено становище до окръжния съд. В тази насока осъденият С. и адв.В. считат, че в дейността на въззивния съд по проверка и анализ на доказателствата са допуснати съществени процесуални нарушения на основни принципи, закрепени в НПК и тези нарушения не са довели до разкриването на обективната истина и са ограничили процесуалните права на осъдения С.. Твърди се, че са нарушени и разпоредбите на чл.303 ал.1 и ал.2 от НПК, в който случай на основание чл.304 от НПК, подсъдимият е следвало да бъде признат за невинен, тъй като

посочените две деяния не съставляват престъпления. Излага се, че липсата на мотиви, в които въззивната инстанция да посочи основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата е самостоятелно основание и опорочава атакувания съдебен акт на въззивната инстанция и съгласно трайната съдебна практика винаги води до отмяната му. Посочва се, че въззивната инстанция при служебната проверка не е констатирала, че първоинстанционният съд не е изпълнил задълженията си да приобщи доказателствата по чл.283 и 284 от НПК и директно е преминал към съдебните прения, което е съществено процесуално нарушение, тъй като съдът без да изпълни това си процесуално задължение не е имал право да ги подлага на преценка. Осъденият С. и защитника му адв.В. считат, че е налице и противоречие между оправдателния и осъдителния диспозитив на първоинстанционната присъда, без да се излагат съображения в какво точно се изразяват тези противоречия.

Иска се Великотърновският апелативен съд да отмени решение № 116 от 04.10.2021год. постановено по ВНОХД № 308/2021год. по описа на Окръжен съд-гр.Русе и присъда № 260010 от 20.01.2021год. постановена по НОХД № 413/2020год. по описа на Районен съд-гр.Русе, като бъде възобновено наказателното производство и делото да бъде върнато за ново разглеждане от въззивната инстанция от стадия на съдебно заседание.

В съдебно заседание осъдената Я. С. А. поддържа искането си за възобновяване на делото и моли да бъде уважено.

Осъденият Н. Й. С. и защитника му адв.М.В. поддържат исканията на този осъден за възобновяване на делото. Адв.В. моли с решението си Великотърновския апелативен съд да признае осъдения Н.С. за невинен и по двете обвинения на базата на фактическите положения установени по делото или алтернативно да върне делото за ново разглеждане от друг състав на Русенския окръжен съд. Осъденият С. иска да се отмени присъдата и да бъде оправдан.

Прокурорът от Великотърновската апелативна прокуратура изразява мотивирано становище за недопустимост на искането за възобновяване на делото направено от осъдената Я.А., алтернативно за неоснователност на същото искане, както и за неоснователност на исканията за възобновяване на делото направени от осъдения Н.С. и моли съдът да ги остави без уважение.

В последната си дума осъдената Я.А. моли да се уважи искането ѝ за възобновяване.

В последната си дума осъденият Н.С. моли да бъде оправдан.

Великотърновският апелативен съд, като извърши проверка за допустимостта и основателността на направените искания за възобновяване в пределите съгласно чл.426 вр. с чл.347 от НПК, намери за установено следното:

С присъда № 260010 от 20.01.2021год., постановена по НОХД № 413/2020год. по описа на Русенски районен съд, подсъдимата Я. С. А. е призната за виновна в това, че на 15.09.2016год. в гр.Русе е извършила престъпление по чл.134 ал.4 вр. с ал.1 т.2 от НК с пострадад Р. Д. Д., поради което и на основание чл.36 и чл.54 вр.с чл.78а от НК е освободена от наказателна отговорност, като ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 1200 лева.

Подсъдимата Я.А. е призната за невинна да е извършила престъплението по чл.134 ал.1 от НК нарушавайки част от разпоредбите, за които ѝ е било повдигнато обвинение и е оправдана по тази част на обвинението.

Подсъдимата Я.А. е осъдена да заплати на Р. Д. Д. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 8000 лева, ведно със законната лихва, считано от 15.09.2016год. до окончателното изплащане на сумата, а в останалата част- за сумата над 8000 лв. до 25000 лева предявения граждански иск за неимуществени вреди от деянието по чл.134 ал.1 т.2 от НК е отхвърлен.

Подсъдимата Я.А. е осъдена да заплати разноските по делото, включително и тези за адвокатски хонорар на повереник на частния обвинител и граждански ищец Р. Д..

Със същата присъда подсъдимият Н. Й. С. е признат за виновен в това, че в периода 15.09.2016год. – 17.09.2016год. в гр.Русе спомогнал на лицето Я. С. А., която извършила на 15.09.2016год. в гр.Русе престъпление по чл.134 ал.1 от НК с пострадад Р. Д. Д., да избегне наказателно преследване, без да се е споразумял с това лице, преди да е извършила самото престъпление, поради което и на основание чл.294 ал.1 от НК вр. с чл.36 и чл.54 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една

година.

Подсъдимият Н.С. е признат за невинен да е извършил престъплението по чл.294 ал.1 от НК, като е спомогнал на лицето Я. С. А., която извършила престъпление по чл.134 ал.1 от НК, да бъде осуетено спрямо нея наказателно преследване и е оправдан по тази част на обвинението.

Подсъдимият Н. Й. С. е признат за виновен и в това, че на 17.09.2016год. в гр.Русе, в качеството си на длъжностно лице- Управител на „БОН ФЕР“ ЕООД-Русе, в кръга на службата си, съставил официален документ- Уведомление от 17.09.2019год. по чл.62 ал.5 от КТ, в който удостоверил неверни обстоятелства- че трудовото правоотношение на Р. Д. Д. с работодателя му „БОН ФЕР“ ЕООД-Русе е прекратено на 14.09.2016год., с цел да бъде използван този документ, като доказателство за тия обстоятелства и случаят не е маловажен, поради което и на основание чл.311 ал.1 от НК вр. с чл.36 и чл.54 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година.

На основание чл.23 ал.1 от НК на Н. Й. С. е наложено общо наказание лишаване от свобода за срок от една година, изпълнението на което е отложено на основание чл.66 ал.1 от НК с изпитателен срок от три години.

Подсъдимият Н.С. е осъден да заплати разноските по делото.

Горепосочената присъда е обжалвана с въззивна жалба от подсъдимия Н. Й. С., чрез защитника му адв.Д. и с въззивна жалба от подсъдимата Я. С. А., чрез защитника ѝ адв.Д., като въз основа на тези жалби е образувано ВНОХД № 308/2021год. по описа на Русенския окръжен съд. С решение от 04.10.2021год., постановено по ВНОХД № 308/2021год. по описа на Русенския окръжен съд е потвърдена присъда № 260010 от 20.01.2021год., постановена по НОХД № 413/2020год. по описа на Русенски районен съд и подсъдимата Я.А. е осъдена да заплати разноски за адвокатски хонорар за повереник на частния обвинител и граждански ищец Р. Д. за въззивната инстанция.

Решението на въззивния съд не е проверявано по касационен ред, тъй като не подлежало на касационно обжалване и на основание чл.412 ал.1 т.1 от НПК е влязло в сила от момента на постановяването му.

Преди да се произнесе по същество по направените от Я. С. А. и Н. Й. С. искания за възобновяване на горепосоченото наказателно дело, Великотърновският апелативен съд обсъди въпроса за допустимостта на тези искания.

Направеното от осъдената Я. С. А., чрез изрично упълномощения ѝ за това производство защитник адв.И.Д., искане за възобновяване, макар да е насочено срещу съдебен акт, който подлежи на проверка по реда на глава тридесет и трета от НПК и да е направено в законоустановения шестмесечен срок по чл.421 ал.3 от НПК е процесуално недопустимо, тъй като Я.А. не попада в кръга на оправомощените лица по чл.420 ал.2 от НПК, които могат да направят искане за възобновяване на наказателно дело в случаите на чл.422 ал.1 т.4-6 от НПК. Съгласно разпоредбата на чл.420 ал.2 от НПК, само осъденият за престъпление от общ характер, който не е бил освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание на основание чл.78а от НК, може сам да направи искане за възобновяване на наказателното дело в случаите на чл.422 ал.1 т.4-6 от НПК. В настоящият случай с присъдата на първоинстанционния съд, потвърдена с въззивното решение, Я. С. А. е освободена от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по чл.78а от НК, поради което Я.А. не попада в кръга на оправомощените лица по чл.420 ал.2 от НПК, които могат сами да направят искане за възобновяване на наказателното дело, нито лично, нито чрез изрично упълномощен защитник за това производство.

Предвид горното, направеното искане от осъдената Я. С. А., чрез упълномощения ѝ за това производство защитник адв.И.Д., за възобновяване на ВНОХД № 308/2021год. по описа на Окръжен съд- гр.Русе /НОХД№ 413/2020год. по описа на Районен съд- гр.Русе/ на основание чл.420 ал.2 вр. с чл.422 ал.1 т.5 от НПК, следва да се остави без разглеждане, като недопустимо и производството по НДВ № 38/2022год. по описа на Великотърновски апелативен съд да се прекрати в частта, в която е образувано по искане на осъдената Я. С. А..

Направените искания от осъдения Н. Й. С., чрез изрично упълномощените от този осъден за това производство защитници адв.И.Д. от АК-Русе и адв.М.В. от АК-Велико Търново, за възобновяване на ВНОХД № 308/2021год. по описа на Окръжен съд- гр.Русе /НОХД№ 413/2020год. по

описа на Районен съд- гр.Русе/ на основание чл.420 ал.2 вр. с чл.422 ал.1 т.5 от НПК са допустими. Предмет на исканията е акт от кръга на визираните в чл. 419 от НПК, непроверен по касационен ред по жалба на страната, в чийто интерес се предлага отмяната. Направени са от процесуално легитимирано лице по чл.420 ал.2 от НПК, като от съдържанието на исканията е видно, че с тях е заявено основание за възобновяване по чл.422 ал.1 т.5 НПК, във връзка с допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1, т.2 и т.3 от НПК. Исканията за възобновяване са подадени в законоустановения шестмесечен срок по чл. 421 ал. 3 от НПК.

Разгледани по съществото, исканията на осъдения Н.С. за възобновяване на горепосоченото наказателно дело са неоснователни, като съображенията за това са следните:

На първо място следва да се направи уточнение, че когато по едно наказателно производство са постановени съдебни актове на първа и въззивна инстанция, какъвто е настоящият случай, на проверка по реда на глава тридесет и трета от НПК подлежи въззивния съдебен акт. В такива случаи, евентуално допуснати от първоинстанционния съд съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1-3 от НПК, биха могли да бъдат причина за възобновяване на делото само, ако не са били констатирани и отстранени при извършената въззивна проверка, с което въззивният съд на свой ред е допуснал съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1-3 от НПК.

Първо следва да бъде разгледано оплакването за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като въпросите относно правилното приложение на закона и справедливостта на наказанието, могат да бъдат решени в настоящото производство само, ако не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да съставляват основание за отмяна на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане.

Оплакването за допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.2 от НПК е лишено от основание. Липсват допуснати от първоинстанционния съд съществени нарушения на процесуалните правила, които да са останали незабелязани от въззивния съд и последният не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила отнасящи се за въззивното производство. В съответствие с правилата на чл.13 и чл.107 ал.2 и ал.3 от

НПК първоинстанционният съд е допуснал и събрал всички доказателства необходими за разкриването на обективната истина и изясняване на обстоятелствата по делото, влизащи в предмета на доказване по чл.102 от НПК. Видно от мотивите на първоинстанционната присъдата и на въззивното решение, вътрешното убеждение на първоинстанционния и въззивния съд, относно приетите за установени фактически положения, е формирано при стриктно спазване на правилата на чл.14 ал.1 и чл.107 ал.5 от НПК, въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, съобразно изискванията на закона. Мотивите на присъдата на първоинстанционния съд са изготвени в съответствие с изискванията на чл.305 ал.3 от НПК, като съдът е посочил какво приема за установено, въз основа на кои доказателствени материали, какви са правните му съображения за взетото решение, обсъдил е наличните противоречия в доказателствените материали и е изложил убедителни съображения защо приема и кредитира някой от тях, а други отхвърля. Въззивният съд, в пределите на въззивната проверка съгласно чл.314 от НПК, проверил изцяло правилността на първоинстанционната присъда, като извършил нова, задълбочена проверка и обективен анализ на всички доказателствени материали, съобразно действителното им съдържание. Във въззивното решение са обсъдени всички доводи изложени в подкрепа на оплакванията във въззивните жалби, като въззивният съд аргументирано, позовавайки се на доказателствата по делото и закона, е изложил съображенията си защо ги е приел за неоснователни. Изложените мотиви в решението на въззивната инстанция напълно удовлетворяват изискванията на чл.339 ал.2 от НПК. Присъдата на първоинстанционния съд и решението на въззивния съд не почиват на предположения и не е нарушен чл.303 от НПК.

Въз основа на изложеното до тук може да се обобщи, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да съставляват основание за възобновяване на делото по чл.422 ал.1 т.5 вр. с чл.348 ал.1 т.2 от НПК. В случая въззивният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл.348 ал.3 т.1-4 от НПК, които да съставляват основание за възобновяване на делото, отмяна на въззивното решение и връщането му за ново разглеждане.

Лишено от основание е и оплакването за допуснато съществено нарушение на закона по чл.348 ал.1 т.1 от НПК. Въз основа на приетите за

установени фактически положения, първоинстанционният и въззивният съд правилно са квалифицирали извършените от Н. Й. С. деяния като престъпления по чл.294 ал.1 от НК и чл.311 ал.1 от НК. Липсват основания за оправдаване на осъдения С. или за промяна на правна квалификация на извършените деяния.

Предвид горното не е налице основание за възобновяване на делото по чл.422 ал.1 т.5 вр. с чл.348 ал.1 т.1 от НПК.

Лишено от основание е и оплакването в искането за възобновяване на Н.С., направено чрез упълномощения от него за това производство защитник адв.Д., за допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.3 от НПК. Това оплакване е подкрепено само с довод, че определеното на С. наказание за престъплението по чл.294 ал.1 от НК не е съобразено с разпоредбата на чл.294 ал.1 от НК, а именно то да не бъде по-тежко от това на осъдената А.. Този довод е неоснователен, тъй като съгласно разпоредбата на чл.294 ал.1 от НК, на извършителя на това престъпление не може да се наложи наказание по-тежко от предвиденото наказание за укривания, а не от наложеното наказание на укривания. В настоящият случай за извършеното от осъдената А. престъпление по чл.134 ал.1 т.2 от НК законът предвижда наказание лишаване от свобода до две години или пробация, като наложеното на Н.С. наказание една година лишаване от свобода за престъплението по чл.294 ал.1 от НК, не е по-тежко от предвиденото за престъплението по чл.134 ал.1 т.2 от НК. Всички обстоятелствата от значение за индивидуализацията на наказанието правилно са отчетени от първоинстанционния, а след това и от въззивния съд. Определените наказания за извършените от осъдения С. престъпления не са явно несправедливи, тъй като са съответни на обществената опасност на деяния и на дееца, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства и на целите по чл.36 от НК. По тези съображения не е явно несправедливо и наложеното на осъдения С. общо наказание по реда на чл.23 от НК- една година лишаване от свобода, размера на който не е завишаван по реда на чл.24 от НК и изтърпяването му е отложено по реда на чл.66 ал.1 от НК за минималния предвиден в закона изпитателен срок от три години.

Предвид липсата на основание за възобновяване на делото, исканията на осъдения Н. Й. С., направени чрез защитниците му адв.Д. и

адв.В., следва да се оставят без уважение.

Водим от горното, Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на осъдения Н. Й. С., направени чрез упълномощените от него за това производство защитници адв.И.Д. от АК-Русе и адв.М.В. от АК-Велико Търново, за възобновяване на ВНОХД № 308/2021год. по описа на Окръжен съд- гр.Русе /НОХД№ 413/2020год. по описа на Районен съд- гр.Русе/.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на осъдената Я. С. А., направено чрез упълномощения от нея за това производство защитник адв.И.Д. от АК-Русе, за възобновяване на ВНОХД № 308/2021год. по описа на Окръжен съд- гр.Русе /НОХД№ 413/2020год. по описа на Районен съд- гр.Русе/, като недопустимо и прекратява производството по НДВ № 38/2022год. по описа на Великотърновски апелативен съд в частта, в която е образувано по искане на осъдената Я. С. А..

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____